

กิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

การจ้างพี่เลี้ยงเด็ก เป็นที่นิยมกันมากของครอบครัวยุคปัจจุบันที่ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวที่พ่อแม่ต้องทำงานหารายได้ในยุคเศรษฐกิจฝืดเคือง ทำให้ไม่มีเวลาในการเลี้ยงลูก อีกทั้งมีกฎหมายที่กำหนด “ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาเพื่อการคลอดบุตรครั้งหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน” (มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑) ดังนั้นทางออกที่ดีที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ยุคปัจจุบันในการเลี้ยงและดูแลลูก คือ การใช้บริการกิจการเลี้ยงและดูแลเด็ก

จะเห็นว่ากิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้เรื่องการเลี้ยงและดูแลเด็กเพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการสมวัยรวม สถานที่รับเลี้ยงและสภาพแวดล้อมต้องสะอาด ปลอดภัยและปราศจากโรคติดต่อ รวมถึงผู้ดูแลเด็กต้องไม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุข จึงได้ประกาศให้กิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน เป็น กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กลุ่มกิจการประเภทที่ ๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ๙ (๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน โดยผู้ประกอบกิจการประเภทนี้ ต้องไปขออนุญาตประกอบกิจการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้นก่อนที่ผู้ประกอบการจะดำเนินการว่าจ้าง/ใช้บริการกิจการดังกล่าวควรตรวจสอบให้ถี่ถ้วนว่า กิจการดังกล่าวได้รับใบอนุญาตจากท้องถิ่นหรือไม่ และได้มาตรฐานถูกต้องตามหลักวิชาการหรือไม่ โดยอาจดูจากคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการควบคุมการประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งจะมีรายละเอียดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบกิจการ ผู้ดำเนินการ และพนักงาน โดยสามารถศึกษาข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ <http://laws.anamai.moph.go.th> ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของลูกหลานท่านและการได้รับบริการที่ดีได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ

ผู้ประกอบกิจการดังกล่าว ต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ มิเช่นนั้นจะถือว่าประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นางสาวสุภาวดี จันทมุด
นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ